

грижи; іоше като искаше да бжде свокоденъ отъ свѣтовны-тѣ мзлвы (понеже народъ-тъ го принѣдаваше да приѣмне слѣдъ каща си Епископство-то), отиде потайно въ Силесыѣ, и остана да живѣе при черквѣ-тъ на С-тѣхъ пѣрвомѣченицѣхъ Теклѣхъ. Изъ свѣтнѣхъ повиканъ съ дръжескы-тѣ молвы на С-го Василіа, пріа грижѣтъ на сыропитателници-тѣ и колници, дѣто Св. Василій, бѣше направилъ голѣмы домове, та са съ бирахъ сыромасы, колни, чюжденци, сироты и вдовици, на кои-то доставаше нѣжнѣ-тъхъ хранѣ; а настоятелство-то приврѣчи възлюбленно мѣ си пріателю Григорію, кой-то бѣше питатель на сыромасы, слѣжителъ на колны и покровитель на чюжденци. Изъ то врѣмѣ възрѣвахъ ереси-тѣ Аріанскѣхъ и Македоніева, отъ кои-то ересы черкова-та Божіа са смѣщаваше нѣколко години. — Македоніева-та ересъ хѣлаше С-го Дѣха, а сына исповѣдаваше еднакво съ отца; Аріанска-та на противъ исповѣдаше Бога отца несъзданна, прѣдвѣчна, а сына създанъ, неедно същезъ отца и дръгы подѣны злохѣленіа бѣбрахъ еретицы-тѣ. Македоніева-та ересъ